

Огъ тѣзъ гори тя чудни събира си водитѣ,
И риби се премѣтатъ по кждрави вълни;
Невѣсти водни в'нея с'ягулитѣ играятъ;
Тя нѣщо страшно крие въвъ свойтѣ дълбини“...

Шуми рѣката, пѣе и бърза къмъ морето;
Тѣ влѣзоха с'конетѣ и газятъ къмъ брѣга.
— „Ахъ, батенце Бояне, Митана викъ издаде,
Каква се чудна риба премѣтна тукъ сега!

До кръста мрѣна риба, нагоре е невѣста,
С'прекровки и русопи, с'вѣнци и съсъ цвѣтя!
Да хвърлимъ тънка мрѣжа, дано я, бате, хванемъ;
Зане-щемъ я на кака да види чудо тя“.

— „Съсъ майка си вий тритѣ скроихте ми измама,
Но тазъ измама черна рѣката я разбра;
Погълна тя Димана и скри я в'дълбинитѣ:
Тазъ риба, мило либе, е твоята сестра“...

— „Ахъ, батенце Бояне, сестра и братъ да бждемъ:
Подъ бащина ми стрѣха назадъ ме повърни!
Или хвърли и мене дълбоко въвъ рѣката,
Да найда азъ Димана подъ бистритѣ вълни“...

— „Назадъ ще те повърна, когато се морето
В'ливада преобърне съсъ шарени цвѣтя;
Когато ти ще чуешъ да пѣе мрѣна риба,
На слăвея да пѣе пѣснитѣ чудни тя;
